
Keňští absolventi nenajdou uplatnění, jejich mozky se plýtvá

---

28. 11. 2011, autor: Lucie Kettnerová, rubrika: i-Forum informuje

Diskusi s keňskou farmářkou Hellen Yego uspořádalo 24. listopadu pro studenty Husitské teologické fakulty UK Akademické centrum rozvojové a humanitární práce. Její náplní bylo nejen ekonomické partnerství s Evropskou unií, které místním zemědělcům ztěžuje pozici na trhu, ale i povídání o životních podmínkách a rozvoji infrastruktury v Keni a systému vzdělávání.

„Paní Hellen se v Keni zajímá o sociální otázky a zná problematiku utečeneckých táborů na severu země, takže si myslíme, že by toto téma mohlo studenty oboru sociální a charitativní práce zajímat a být pro ně přínosné. Posluchači budou mít jedinečnou šanci získat nezkrášené informace od někoho, kdo se v oblasti narodil a pracuje tu,“ vysvětluje důvody pozvání Hellen Yego do výuky Mgr. Monika Měrotská z Akademického centra rozvojové a humanitární práce. K současné situaci v Keni je Hellen Yego poměrně skeptická: „Lidé cítí, že země v posledních letech spíše upadá, než že by se rozvíjela.“ S velkými problémy se potýkají i místní farmáři, kteří nejsou s to pokračovat v tradici Keni jako koloniální země, která byla nucena pěstovat hlavně čaj, kávu a květiny na vývoz. „S těmito surovinami nejsme schopni konkurovat zemím, jejichž hospodářské ani ekonomické úrovně nedosahujeme. Proto podporujeme kampaň za pěstování plodin, které jsou vhodné a typické pro místní klima.“

Základní vzdělání je v Keni povinné, přesto ho mnoho dětí ze sociálních důvodů ani nedokončí. Na univerzitní vzdělání dosáhne jen velmi malé procento Keňanů, pro obyvatele vesnic je vysoká škola téměř nedostupná. „Velkou naději ale vkládáme do nové ústavy, která by se právě v oblasti vzdělání mohla zbavit dosavadní centralizace řízené pouze shora,“ říká Hellen Yego.

Protože nás problematika keňského vysokého školství zajímala, položili jsme Hellen Yego několik doplňujících otázek: **Jakou podobu má v Keni systém vysokého školství?**

Přibližně polovina škol je státních a polovina soukromých. Státní školy jsou ale v poslední době velmi nestabilní, například uplynulé tři týdny pedagogové stávkovali za zvýšení platů. Přitom rodiny platí spoustu peněz, aby zde jejich děti mohly studovat. Za této situace pak volí raději školy soukromé, kde nedochází k výpadkům ve výuce.

Pro koho je studium na vysokých školách dostupné? Existuje nějaký systém stipendií pro sociálně slabší rodiny?

Na státních univerzitách sponzoruje vybrané studenty vláda. Aby však mohli stipendium získat, musí mít při ukončení středoškolského vzdělání vynikající výsledky, takže v součtu získá podporu jen velmi málo lidí. Další možnost přináší vládní půjčky, při jejichž udělování jsou zvýhodněni sociálně slabší studenti, sirotci nebo lidé pocházející z oblastí postižených suchem. Získané prostředky pokryjí školné, ubytování i nákup pomůcek. Studenti také mohou získat stipendium od soukromých osob.

Jaké možnosti uplatnění má čerstvý absolvent? Nedochází k „odlivu mozků“ do zahraničí?

Je pravda, že odliv mozků je u nás veliký, možná bych to nazvala až plýtváním mozků. V Keni panuje velká nezaměstnanost, takže absolventi mají jen velmi malou šanci získat práci ve státním sektoru. Spousta lidí se navíc nemůže věnovat tomu, co vystudovala. Například můj druhorozený syn vystudoval chemické inženýrství, ale práci v oboru nezískal, protože v Keni je zatím industrializace na dosti nízké úrovni. Proto šel studovat ještě počítačové inženýrství a pak bez problémů dostal místo v bance.